

Kuolasta löytyy eksotiikkaa

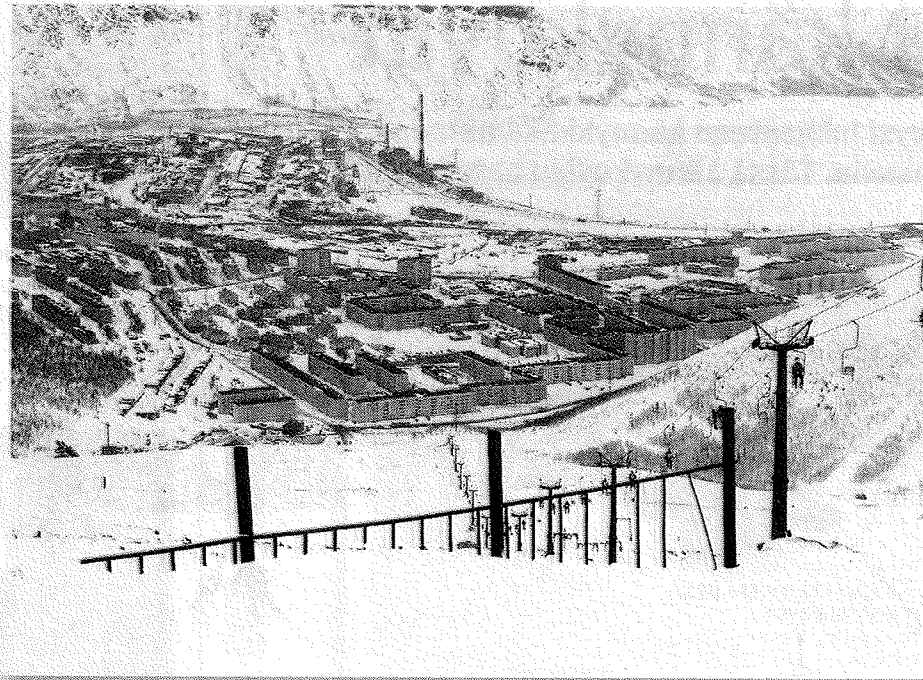
► Rinneloma naapurimaassa ei tarkoita aina Ruotsin Årea

ITÄRAJANKIN takana kohoaa lasketteluun sopivia vuoristoja, jotka hakkaavat Pohjoismaiden ja Keski-Euroopan turistiryvät ainakin hintatasossa.

Halpaa on myös matkan- teko, jos siihen viitsii varata vähän aikaa ja vaivaa. Helsingistä puksuttaa junalla Pohjois-Venäjälle noin 30 tuntia, kun junaa vaihtaa Pietarissa. Sieltä matkaa taitetaan Murmanskin rataa pitkin pohjoiseen.

– Venäjällä matkustetaan paljon avomakuuvaunuissa. Niissä on hyvä tunnelma, ja ne ovat yleensä turvallisia, useita matkoja Venäjälle tehneet **Viivi Moll** ja **Juhana Leiwo** vinkkaavat.

Viime pääsiäisenä Teknillisen korkeakoulun Venäjä-kerhoon kuuluvat Moll ja Leiwo olivat mukana hiihtomatalla Hiipinä-tuntureilla (ven. Khibiny) Kuolan niemimaalla. Seurue majoittui Kirovskiin, 37 000 asukaan kaivoskaupunkiin, jon-

JUHANA LEIWO

Hiihtokeskuksen erikoisuus Kuolan Hiipinä-tuntureilla: yhden hengen tuolihissi.

ne Murmanskin alueen talvimatkailu on keskittynyt. Seutu tunnetaan myös nimellä ”Pikku-Itävalta”.

Khibinyin talviurheilukeskus on Pohjois-Venäjän suurimpia. Suomalaisiensa siellä näkee harvoin, vaikka Sallan rajanylityspaikalta kertyy ajomatkaa Kirovskiin ainoastaan kolmesataa

kilometriä. Venäläisturisteja huiput sen sijaan houkuttavat – heitä saapuu aina kahden tuhannen kilometrin päästä Moskovasta asti.

Kirovskin liepeillä on kolme laskettelukeskusta, joiden rinteissä riittää valinnanvaraa kaiken tasoille laskijoille. Puuterilumeen

tottuneille Hiipinä sopii eritoten.

– Pääsiäisen aikaan monet rinteet oli jätetty kokonaan ajamatta. Se teki laskemisesta melko vaativaa. Rinnenkulttuuri näytti muutenkin suurpiirteisemmältä kuin meillä. Kurista ei ollut tietoaakaan ja lujaa laskettiin, Leiwo kuvailee.

Korkeimmillaan Hiipinän huiput kohoavat 1 200 metriin. Runsasluminen seutu tunnetaan lumivyöryistään, ja off-piste-reiteillä suosittellaan keväisin noudattamaan varovaisuutta.

TKK:n retkueelta rohkeutta kysyi ”natiseva ja vaappuva, neuvostoaikainen hissikaluusto”, joka pienen aristelun jälkeen todettiin toimivaksi. Hämmennystä herätti myös hissien sopimattomuus aloitteleville lautailijoille.

– Ajamattomilla hissilauduilla oli hankala pysyä laudan kanssa. Venäjällä laji on vasta tulossa, Moll harmittelee.

Komeimmat näkymät teekkareille avautuivat, kun he kapusivat tunturien rinteitä murtomaasuksilla.

– Kaivoskaupungin karuus tuo kontrastin takana siintäviin tuntureihin. Venäläistä rujoutta yhdistettynä jylhään kauneuteen, Leiwo tiivistää.

Pipsa Paittala
pipsa.paittala@sanoma.fi